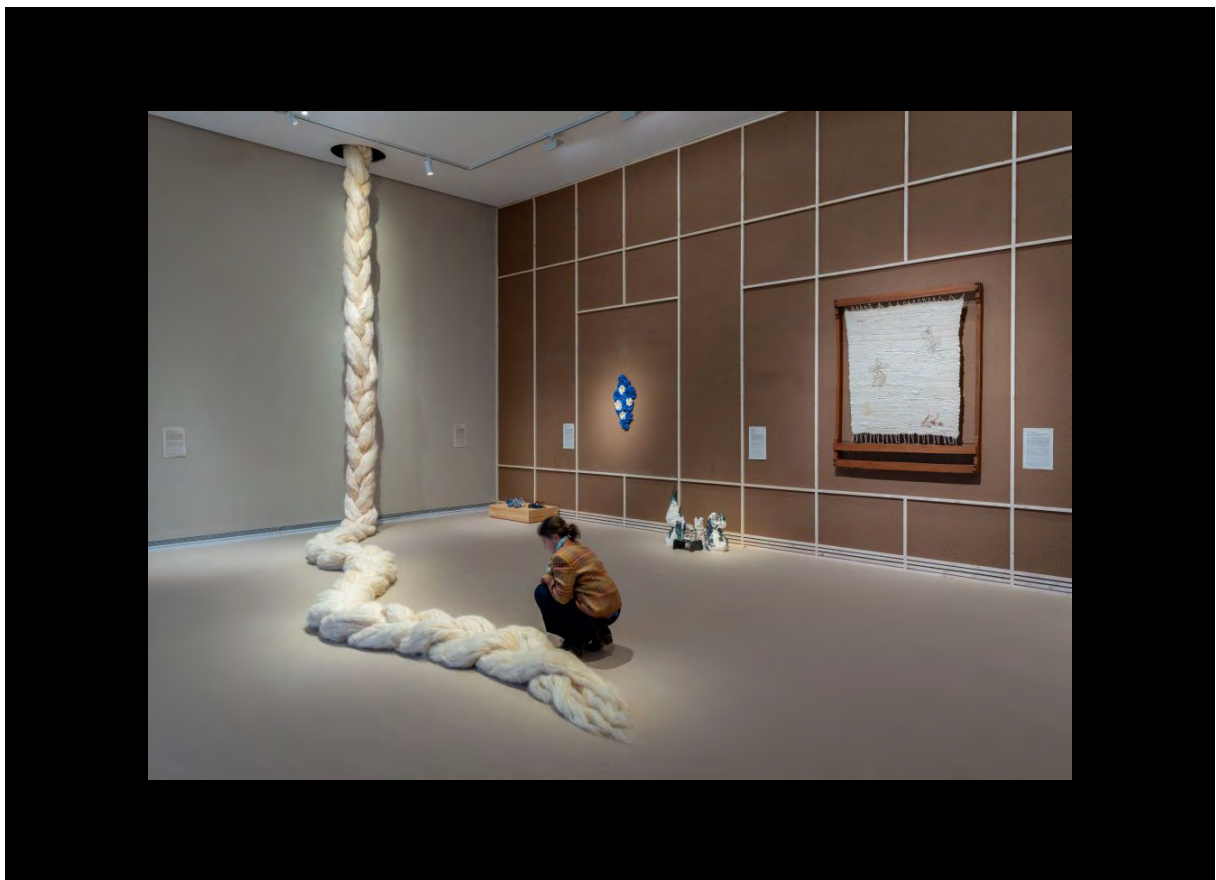

A mig foc

Del 18 de febrer 2026 al 14 de juny 2026

©Juan García - IVAM

Lectura fàcil
Centre Julio González

IVAM

L'IVAM vol fer accessible la cultura
a les persones amb dificultats de comprensió.
Per això fa anys que treballa amb Plena inclusió
Comunitat Valenciana que li està ajudant
a posar en marxa el seu pla d'accessibilitat universal.
Plena inclusió Comunitat Valenciana és
una organització que treballa amb persones
amb discapacitat intel·lectual.
Un dels mètodes que existeixen
per a fer textos accessibles és la lectura fàcil.
La lectura fàcil és una manera d'escriure textos
de manera més senzilla
per a comprendre'ls millor.
La lectura fàcil facilita la comunicació i la lectura
i és bona per a moltes persones.
Per exemple, persones amb discapacitat intel·lectual,
persones que venen d'altres països
i no coneixen l'idioma.
També és bona per a turistes,
persones majors
o persones a qui els costa llegir o escriure
o que no saben fer-ho.

Institut Valencià d'Art Modern
Centr Julio González
Guillem de Castro, 118
46003 València

Contacte:
educacion@ivam.es
T. 963 176 600

A mig foc

Títol de la exposició:

A mig foc

Introducció

A mig foc significa
al voltant del foc.

Esta exposició junta
a molts artistes actuals.
Els artistes usen materials antics.

Estos materials s'usaven
en alguns treballs del passat
que només feien les dones.

Per exemple:

- La llana, per a teixir.
- El fang, per a fer ceràmica.
- Les teles, per a cosir o brodar.

Les dones treballaven en l'art
quan no es valorava com a art.

Però en esta exposició
no sols pots veure obres.
També pots escoltar-les.

Esta exposició t'w:

- Sons.
- Moments de silenci.
- I veus.

I això ens recorda a la forma tradicional de contar històries:

- Parlant cara a cara en grup.
- I escoltant als altres.

Un exemple d'esta tradició eren les vetlades de contes.

Les vetlades de contes eren reunions on la gent s'ajuntava al voltant del foc per a teixir i contar històries, contes o records.

L'exposició de l'**IVAM**.

es basa en esta idea.

I crea un espai on les persones poden compartir records.

I s'arreguen accions antigues.

La **comissària** que ha organitzat tota esta exposició és Blanca de la Torre.

Exposició

L'espai de l'exposició està fet amb materials simples i naturals.

IVAM: és el nom d'aquest museu. I significa Institut Valencià d'Art Modern.

Comissària: és la persona que organitza i pensa l'exposició. I coneix molt bé les obres que s'exposen i la seua història.

Els textos que expliquen les obres no estan en cartells normals.

Estan en materials com:

- Teles.
- Fuste.
- Paper reciclat.

També hi ha una paret de fang humit.

Amb el temps, el fang s'asseca i canvia de forma.

Això fa que sembla que els materials estan vius i van canviant.

Les persones que van fer l'exposició van tindre en compte que les persones:

- Miren.
- Escolten.
- I connecten amb els materials i la seua història.

A més, esta exposició no sols està en l'IVAM.

També podrem veure-la en:

- Casal Solleric y Es Baluard.
Son museos de Palma de Mallorca.
- Centro de Arte y Naturaleza de Huesca.
Es un museo de Huesca.
- Museu Terra en L'Espluga de Francolí.
Es un museo de Cataluña.

Recorregut de l'exposició

El recorregut de l'exposició es dividix en diverses sales.

Sala 1.

En esta sala les obres tracten coses del dia a dia.

Per exemple, teixir, brodar o trenar.

Estes activitats semblen simples, però tenen coses molt importants:

- Històries.
- Records.
- Connexió amb la terra i la gent.

Veurem diferents obres de distintes artistes:

- Ana Laura Aláez.

Esta artista va crear una escultura que està penjant.

L'escultura es diu [Hilera de traiciones](#), de l'any 2025.

Ésta obra es basa en un record de la seua infància. Este record és d'una dona que neta la cuina amb **espart** i la deixa molt brillant.

Espart: és una planta amb fibres fortes que s'usa per fer objectes com cordes o fregalls naturals per netejar.

Ana usa espart i fa una trena,
com si fora el cabell d'una persona.
Convertix una activitat de la vida en art.

- Pilar Albarrasí.
És una artista que va crear una obra
que es diu [Guapa!](#)
de l'any 2015.

En esta obra usa el brodat
per a fer una pancarta.
I mostra la paraula bonica.

A Espanya pot ser una floreta.
Però quan ho dius al carrer
a qualsevol dona que no coneixes,
deixa de ser una floreta.
Una floreta és fer un comentari breu
per a elogiar a algú.

Està fet amb ajuda
de persones expertes en el brodat.
I així es recupera una cosa tradicional
i es convertix en art i una protesta.

- Ana Esteve Llorens.
És una artista de València.
I en les seues obres usa tècniques de teixit
que va aprendre en Mèxic.

També usa materials naturals
i tints de plantes.
Esta obra es basa en les dones
de l'escola Bauhaus.

L'escola Bauhaus
va ser una escola d'art i disseny
que va existir a Alemanya.

Ana mescla l'art, la tradició
i la cura pel medi ambient.

- Saskia Calderón.
És una artista que va crear
una obra amb sons
que es diu [Chaguarmishqui](#).
És de l'any 2025.

Saskia es basa en una beguda tradicional
dels Andes, a l'Equador.
I usa el cant per a transformar
eixa beguda en sons.

Ella vol que el públic
escolte la seua obra com una forma
de connectar i cuidar la naturalesa.

Sala 2

Esta sala tracta un tema molt important:

- Fer les coses a mà
és una manera de cuidar el món,
la naturalesa i a les persones.

Veurem diferents obres
de diferents persones:

- Julie Fortier.
Esta artista va crear una obra
que es diu The Fall,
de l'any 2019.

El títol de l'obra està en anglés.
Veiem comptes de vidre i porcellana
que formen un collaret.

Els comptes de vidre
són xicotetes peces redones
que estan fetes de vidre.
Solen usar-se com a joies.

Estes peces solten olors
que recorden a la naturalesa.
Per exemple, olor a una cosa humida.

Julie usa les olors per a fer-nos sentir
el que no es pot veure.

Una professional que estudia als éssers humans i moltes coses relacionades amb ells era Elizabeth Fisher.

Elizabeth Fisher deia:

- El primer invent humà no va ser una arma sinó un recipient per a guardar coses.
- Ricardo Calero.
Este artista va crear una obra que es diu [Natural necesario](#), d'entre els anys 2017 i 2018.

En esta obra usa cistelles i les ajunta una damunt d'una altra. Això representa les paraules, els records i els silencis.

És com si les cistelles guardaren records i les emocions.

- Isabel Servera.
Esta artista va crear l'obra [Alenades](#), de l'any 2025.

Igual que Ricardo, Isabel usa cistelles en la seua obra. Les cistelles es van fer en un taller familiar.

Isabel recupera una tècnica de cosir antiga que la seua àvia li va ensenyar.

Esta tècnica és el trenat del **margalló**.

Margalló: és un material que es treu d'una planta i es dobla per fer formes.

- Antonio Fernández Alvira.
És un artista que va crear l'obra Memoria de forma, de l'any 2022.

Antonio treballa amb una persona que fa ceràmica a Huesca.

l trenca recipients antics per a després ajuntar els trossos i formar nous recipients.

Estes peces no són només per a decorar.

Antonio interactua amb la naturalesa:

- Arreplega aigua de la pluja.
- O fa sons amb el vent.

Les peces del seus obres canvien amb el vent i amb la pluja.

Per això el seu art canvia amb el clima i crea un nou entorn.

És un procés on deixa una marca dins de la seua pròpia obra.

Ens mostra que l'art canvia amb la naturalesa i guarda un record del lloc on està.

- Javier Bravo de Rueda.
Este artista usa en les seues obres taulells antics per a fer sòls artístics.

- Adriana Meunié.
Esta artista usa llana, espart i **canyís**.
Són materials naturals i els usa dins de les seues obres.

Canyís: és una planta que creix a prop de l'aigua i té tiges fines i llargues.

- Laurita Siles.
Esta artista fa una gran **txapela**.
Una **txapela** és una boina basca.

Txapela: es llig chapela.

Per a fer-la usa llana de 2 tipus d'ovella:

- Ovelles carranzanas, que són del país basc i estan en perill de desaparèixer.
- Ovelles Navajo-xurres, que són dels Estats Units i quasi desapareix del tot.

L'artista usa estes llanes per a tractar temes profunds:

- Hi ha cultures i animals
- que quasi desapareixen.

També usa una txapela gran per a usar l'humor perquè:

- Es diu que les grandàries de Estats Units són exagerats.

Sala 3

En esta sala tornem a veure materials com l'**espart** o el **margalló**.

Perquè són materials molt importants per a cuidar el planeta.

Veiem diferents obres de diferents artistes:

- Sonia Navarro.

Esta artista va crear una obra que es diu **Spartaria V**, de l'any 2024.

Espart: és una planta amb fibres fortes que s'usa per fer objectes com cordes o fregalls naturals per netejar.

Margalló: és un material que es treu d'una planta i es dobra per fer formes.

Spartaria: es llig Espartaria.

El material principal de l'obra és l'**espart**.

Cal saber que l'**espart**.

ajuda a evitar que el sòl es convertisca en desert.

També ens recorda el treball de les dones que utilitzaven l'**espart** en la seua vida diària.

Amb esta obra, l'art ens mostra

l'important que és l'**espart**

per a la naturalesa i la cultura.

- Núria Riaza.

Esta artista va crear **Ajuar del Cerro Triste**, d'entre els anys 2017 i 2024.

Núria usa el fang d'un lloc d'Albacete.
I no ho pinta ni ho decora.
Deixa el color natural en les seues obres.
Però afegeix brodats de teles familiars.
Per exemple, de la seua àvia i la seua mare.

En l'obra es mescla la terra i la família.
Al final, els materials naturals
venen de la terra i la cuiden.
I guarden records
de les dones i les seues famílies.

Sala 4

En esta sala es tracten temes com:

- El treball que feien les dones.
Per exemple, teixir o brodar.
- Donar importància al treball de les dones.
- Veure que hi ha història i records
en eixos treballs antics.
- Entendre que eixos treballs
també donen autonomia.

Veiem diverses obres
de diferents persones:

- Lara Ordoñez.

Esta artista utilitza una màquina de teixir
i usa materials de diferents **generacions**.
Les seues obres contenen històries familiars.

El teixit de les seues obres
es converteix en una manera de comptar
històries i tradicions familiars.

- Sandra Mar.

Esta artista treballa amb fang.
En el fang es pot veure
tot el seu procés de creació.
Combina una activitat tradicional
amb les faenes de casa.

- Noemi Iglesias Barrios.

Esta artista crea flors artístiques.
I per a això, usa una tècnica tradicional.
Esta tècnica la usaven les dones
per a fer diversos treballs.
Però es pagava molt malament.

Ella usa tints que s'aconsegueixen
quan recicla materials digitals.
I tenyeix les flors de color blau.

Noemi uneix:

- Les coses tradicionals,
com és crear flors amb tints.

- I les restes de materials digitals
que són els tints que utilitza.

I per això, el seu tema principal és
l'amor i el consum.

L'amor es representa amb les flors.

I el consum amb els residus digitals.

- Laura Segura.

Esta artista fa una gran trena de sisal.

Sisal és un altre material natural.

Ella es basa en el cabell de Rapunzel,
una princesa d'un conte infantil.

I la trena representa la llibertat.

També vol transmetre la cura
que es donen entre generacions.

Per exemple, quan una mare
fa una trena a la seua filla amb cura.

Una generació dona carinyo a l'altra.

La idea principal de Laura

és que el públic senta:

- La cura.
- La connexió entre persones.
- I la llibertat.

- Marta Font.

Esta artista va crear una obra que es diu [Yöki](#).

L'obra es compon de 8 objectes de fang natural.

I dins d'elles crea vida, creixen plantes verdes humides.

Marta cultiva dins de les seues obres i usa la terra de llocs familiars.

Així, ens mostra que un recipient no és només un objecte. També pot tindre vida.

- Glenda León.

Esta artista crea obres amb sons i amb formes visuals.

Treballa amb Nakada Naoto que fa ceràmica amb argila.

En la seua obra podem escoltar la Terra.

La seua obra es diu [Murmullos de la Tierra](#), de l'any 2002.

Glenda agafa els sons de l'espai i els transforma en imatges a través del fang.

Glenda i Nakada fan que els sons es representen en escultures de fang.

Sala 5

En esta sala es tractan temes com:

- Els sabers tradicionals connectats a la naturalesa.
- Però moltes d'eixes tradicions i dels paisatges naturals estan en perill de desaparéixer.

Veiem diverses obres de diferents persones:

- Josefina Guilisati.
Esta artista treballa amb artesanes de Rai de Xile. I elles usen una tècnica molt antiga. Esta tècnica és crinera de cavall. En la crinera de cavall s'usa el pèl llarg i fort del cavall.

Esta tècnica és:

- Agafar el pèl del cavall.
- Tenyir el pèl.
- Teixir o trenar a mà el pèl.
- Crear figures delicades amb ell.

Josefina compara esta tradició amb la papallona monarca, que està en perill de desaparéixer.

I és que les tradicions antigues
i alguns animals,
poden desaparèixer si no es cuiden.

- Susana Cámara Leret.

Esta artista treballa amb les restes
de cultius del llúpol.

El llúpol és una planta
que s'usa per a fer cervesa.

Susana usa este material
per a crear nous materials i ceràmica.

I usa els sons de la collita.

Ens mostra que el que sembla fem
pot ser art i records.

- Belén Rodríguez.

Esta artista usa fulles i escorces
de la seua casa de Cantàbria.

I crea tints naturals
per a tenyir teles molt grans.

Els paisatges i la naturalesa
poden tindre colors diferents.

- Mónica Jover.

Esta artista treballa amb pintura i amb fils.

Intenta expressar el que sent
pel lloc on viu.

I mostra els sentiments que tenim
cap als llocs on vivim.

Resum

Esta exposició ens mostra moltes obres de molts artistes que usen materials tradicionals:

- Fang.
- Llana.
- I altres més.

Estes obres ens ensenyen tradicions:

- Teixir.
- Brodar.
- Fer ceràmica.

I les dones eren les persones que treballaven en estes activitats que no es veien com art.

L'exposició ens explica que estos materials i estes maneres de treballar:

- Guarden records.
- Estan connectats amb la naturalesa i la vida.
- I també forma part de la cultura.

A mig foc.

Del 18 de febrer 2026 al 14 de juny 2026.

Comissariat: Blanca de la Torre.

Un text de Alma Azagra, equip de mediació del IVAM.

Adaptat y validat per persones amb discapacitat intel·lectual.

Més informació en:

<https://www.inclusion-europe.eu/easy-to-read/>

GENERALITAT
VALENCIANA

IVAM

